

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Ndc/9/2014
Identifikačné číslo spisu:	3113222532
Dátum vydania rozhodnutia:	06.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3113222532.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Ing. X. J., bývajúcej v U., zastúpenej JUDr. Jánom Kanabom st., advokátom so sídlom v Trenčíne, J. Zemana 3141/101, proti odporkyni JUDr. M. S., bývajúcej v U., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17 C 305/2013, o návrhu na prikázanie veci inému súdu, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 17 C 305/2013 Okresnému súdu Bratislava II **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

V konaní o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníčok na nehnuteľnostiach v katastrálnom území F. (okres W.) podala odporkyňa návrh na prikázanie právnej veci prejednávanej na Okresnom súde Trenčín z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Bratislava II. Na odôvodnenie návrhu uviedla, že je osamelou slobodnou matkou maloletého dieťaťa v predškolskom veku s trvalým pobytom v U.. Rovnako navrhovateľka sa zdržiava a pracuje v U.. Podľa odporkyne tieto okolnosti odôvodňujú záver, že vec rýchlejšie a hospodárnejšie ako Okresný súd Trenčín prejedná a o nej rozhodne Okresný súd Bratislava II.

Navrhovateľka nesúhlasí s návrhom odporkyne. Okrem iného uviedla, že odporkyňa nie je „osamelou“ slobodnou matkou; žije v spoločnej domácnosti s otcom dieťaťa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, príslušný rozhodnúť o návrhu na prikázanie veci (§ 12 ods. 3 O.s.p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh odporkyne nie je dôvodný.

Podľa § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Predpokladom prikázania veci z dôvodu vhodnosti podľa citovaného ustanovenia je existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane účastníkov konania vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú,

prípadne sociálnu povahu. Nemožno pritom opomenúť, že prikázanie veci inému súdu je výnimkou zo zásady, že vec má prejednať miestne príslušný súd, a teda podmienky prikázania veci treba - ako výnimku - vykladať reštriktívne. Totižto, ak by príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p., hoci by pre takéto rozhodnutie tu neboli podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi, a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). V neposlednom rade nadriadený súd berie v úvahu aj prípadné dôsledky navrhovanej vhodnej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním veci inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhého účastníka konania. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 12 ods. 2 O.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu konania a pomerov účastníkov na oboch procesných stranách. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania veci tak na strane účastníka, ktorý vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na ostatných účastníkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v súčasnom štádiu konania tu nie sú dôvody, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava II. Nie je totiž ničím preukázané, že by Okresný súd Bratislava II prejednal vec hospodárnejšie a rýchlejšie než Okresný súd Trenčín (výlučná príslušnosť, ktorá vyplýva podľa § 88 písm. h/ O.s.p. z polohy nehnuteľností, ktorých sa konanie týka). V návrhu na prikázanie veci odporkyňa hospodárnosť konania v tejto veci vníma len z pohľadu jej bydliska a starostlivosti o maloleté dieťa, čím nesprávne zúžila pohľad na všetky ďalšie okolnosti, ktoré majú vplyv na hospodárnosť a rýchlosť konania. Predovšetkým nebol vzatý zreteľ, na všetky ďalšie aspekty prejednávanej veci (napríklad, ako sa premietne spôsob vykonania dokazovania vo veci do nákladov súdu i do nákladov konania jeho účastníkov). Argumentácia o hospodárnosti konania vo vzťahu k bydlisku účastníkov nemusí zaväzovať tam, kde nie je zabezpečená tiež primeraná rýchlosť konania. Napokon účastníci môžu svoje bydlisko v priebehu konania meniť. Pobyt účastníkov konania za takejto situácie nenasvedčuje jednoznačnej argumentácii, ktorá by mala eliminovať riziká spojené s neprimeranou rýchlosťou tohto konania.

Samotný poukaz odporkyne na to, že je „osamelou slobodnou matkou starajúca sa o maloleté dieťa“ bez ďalšieho neodôvodňuje delegáciu veci na iný súd. Z listín predložených navrhovateľkou (viď uznesenie Okresného súdu Trenčín z 12. novembra 2010, č. k. 30 Ps 11/2010-20) vyplýva, že s odporkyňou v spoločnej domácnosti žije aj otec jej maloletého dieťa, ktorý sa o neho môže postarať počas účasti odporkyne na pojednaniach.

Majúc na zreteli uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že návrh odporkyne na prikázanie veci zo skúmaných hľadísk (rýchlosti a hospodárnosti konania) presvedčivo nepreukazuje naplnenie výnimočných podmienok, ktoré by odôvodňovali delegáciu prípadu z Okresného súdu Trenčín na iný súd rovnakého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nevyhovel návrhu na prikázanie veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.